Združenie domových samospráv (EIA/SEA)

OKRESNÝ ÚRAD PRIEVIDZA
-5-
30. 01. 2023
0006479/2023 OU-PD-OSZP-2023/014838
-029

Od: Združenie domových samospráv (EIA/SEA) <eia@samospravydomov.org>
Odoslané: piatok, 27. januára 2023 7:01
Komu: oszp.PD@minv.sk
Kópia: tkac.jan@gmail.com
Predmet: RE: OU-PD-OSZP-2022/034759-028 (EIA: Výrobná hala D - Scheuch Prievidza)

Odvolanie voči rozhodnutiu Okresného úradu Prievidza zo zisťovacieho konania č. OU-PD-OSZP-2023/014838-028

Voči rozhodnutiu Okresného úradu Prievidza zo zisťovacieho konania č. OU-PD-OSZP-2023/014838-028 zo dňa 24.01.2023 (https://www.enviroportal.sk/sk/eia/detail/vyrobna-hala-d-scheuch-prievidza) sa odvolávame, nakoľko sa domnievame o jeho nezákonnosti z nasledovných dôvodov:

1) Podstata rozhodnutia podľa §29 ods.3 zákona EIA (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-29.odsek-3) je výrok rozhodnutia o tom, či budú ďalej hodnotiť vplyvy zámery na životné prostredie podľa zákona EIA alebo posudzovanie environmentálnych vplyvov skončí rozhodnutím zo zisťovacieho konania; jadrom rozhodnutia je podľa .29 ods.3 zákona EIA aplikácia kritérií podľa prílohy č.10 k zákonu EIA na zámer, pričom sa pri tom zohľadňujú aj doručené stanoviská.

   Napadnuté rozhodnutie v odôvodnení neuvádza, ktoré kritériá úrad na daný zámer aplikoval, ako tieto kritéria vyhodnotil a akým spôsobom vyhodnotil doručené stanoviská pri tomto rozhodovaní.

   Rozhodnutie konštatuje *„Realizáciou zmeny navrhovanej činnosti sa nepredpokladajú také významné negatívne vplyvy, ktoré by mali za následok zhoršenie stavu jednotlivých zložiek životného prostredia a zdravia obyvateľstva v dotknutom území oproti súčasnému stavu, ktoré by bolo potrebné ďalej posudzovať podľa zákona o posudzovaní a komplexné výsledky zisťovacieho konania nepoukázali na predpokladané prekročenie medzných hodnôt alebo limitov ustanovených osobitnými predpismi v oblasti životného prostredia."*

   Nikde v rozhodnutí sa však neuvádza, ktoré vplyvy zámeru boli najvýznamenjšie a akým spôsobom ich úrad vecne vyhodnotli a ktoré kritériá podľa prílohy č.10 pri tom použil.

   Napadnuté rozhodnutie je preto arbitrárne, svojvoľné, nepochopiteľné a nepreskúmateľné.

2) V prípade rozhodnutia, že zámer sa nebude ďalej environmentálne hodnotiť podľa tohto zákona má v zmysle §29 ods.13 zákona EIA obsahovať aj environmentálne opatrenia (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-29.odsek-13). V takomto prípade je však úrad povinný v zmysle §20 písm.a zákona EIA (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-20a.odsek-1.pismeno-a) zdôvodniť nielen hlavnú časť výroku o to, že sa zámer nebude ďalej environmentálne hodnotiť ale aj výber zmierňujúcich opatrení – t.j, zdôvodniť prečo boli určené tie podmienky, ktoré určené boli a prečo neboli určené iné podmienky vyplývajúce napr. z pripomienok dotknutých orgánov či verejnosti.

   ZDS navrhlo celý rad environmentálnych opatrení, ktoré sa do výrokovej časti v časti podmienok nedostali (zelená strecha, zelené fasády, dažďové záhrady, retenčné parkoviská a pod.). Tieto pripomienky sú dostatočne konkrétne aj zdôvodnené a bolo možné identifikovať čo sa nimi sledovalo. Smerovali k naplneniu účelu zákona podľa §2 písm.d zákona EIA (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/24/20211101.html#paragraf-2.pismeno-d) a teda boli aj odôvodnené. Bolo úlohou úradu vecne aj právne vyhodnotiť, či sú tieto opatrenia aj opodstatnené v danom prípade.

   Nikde v rozhodnutí sa takéto vyhodnotenie vykonané úradom neuvádza a preto je ignorovanie požiadaviek verejnosti prejavom svojvôle úradu, a jeho príčiny sú nepochopiteľné a nepreskúmateľné.

3) Niektoré uložené podmienky nie sú dostatočne presné a určité na to, aby sa dali neskôr kontrolovať a preskúmať a to nielen v zmysle súdneho prieskumu rozhodnutí ale aj v zmysle vydávania záväzných stanovísk podľa §38 ods.4 a násl. zákona EIA pri povoľovaní činnosti. Podmienky sú tak neurčité, nepreskúmateľné, arbitrárne a nepochopiteľné. Takýmito podmienkami sú podmienky č.2, 3, 5, 10.

Ďalšie podmienky sú zase len transpozíciou zákonných povinností, ktoré navrhovateľovi plynú aj bez toho aby boli uvedené v podmienkach rozhodnutia, avšak sú ešte menej regulačné ako samotný osobitný právny predpis, ktorý sa tým zaoberá. Takýmito podmienkami sú podmienky č.1, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17. Tieto podmienky nespĺňajú charakteristiku zmierňujúcich opatrení v zmysle §29 ods.13 zákona EIA a nespĺňajú ani základné všeobecné náležitosti výrokovej časti rozhodnutia, ktorými sa ukladajú niektorému subjektu právne povinnosti.

Jediné podmienky, ktoré sú určené korektne sú podmienky č.10 a č.20 – sú dostatočne konkrétne, jasné a zrozumiteľné; je zrejmé aký oprávnený záujem sa ňou chráni, je určená prahová hodnota, ktorá sa nemá presiahnuť a limituje resp. je určené funkčné vymedzenie opatrenia.

4) Novelou vodného zákona sa od 1.januára 2022 sa v §73 ods.21 (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/364/20220801.html#paragraf-73.odsek-21) sa uložil nový povinný podklad rozhodnutia zo zisťovacieho konania a to stanovisko §16a ods.1 vodného zákona (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2004/364/20220801.html#paragraf-16a.odsek-1), o ktoré mal pred začatím zisťovacieho konania požiadať navrhovateľ a mala byť podkladom rozhodnutia. To sa nestalo a tak nebol v konaní zohľadnený povinný podklad zisťovacieho konania a neboli zákonom prikázaným spôsobom vyhodnotené vplyvy na životné prostredie; vinu má ako navrhovateľ, ktorý o toto záväzné stanovisko nepožiadal ako aj úrad, ktorý netrval na jeho predložení. V konečnom dôsledku tak bolo rozhodnutie vydané v rozpore s §32 ods.1 správneho poriadku na základe neúplného zistenia skutkového stavu prejednávanej veci.

Ide o transpozíciu európskej smernice o vodách a záväzného výkladu európskeho práva v zmysle rozsudku SDEÚ č. C-461/13 (https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-461/13), podľa ktorého nesmie byť povolený projekt, ktorý nemá vyhodnotené vplyvy na vody podľa Smernice o vodách. Keďže projekt je predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie, je potrebné už v rozhodnutí EIA určiť, či projekt spĺňa nároky kladené Smernicou o vodách.

V zmysle systematiky práva ide o povoľovacie konanie; podľa §29 ods.12 zákona EIA rozhodnutie zo zisťovacieho konania povoľuje navrhovateľovi požiadať o povoľujúce rozhodnutie. Úrad rozhodol bez toho, aby si overil splnenie všetkých skutočností potrebných pre takýto právny následok vydaného rozhodnutia.

Podstata záväzného stanoviska je rozhodnutie, či sa na daný zámer uplatní výnimka a vtedy sa vydáva záväzné stanovisko podľa §16a ods.1 vodného zákona alebo sa neuplatní výnimka a vtedy sa uplatní záväzné stanovisko podľa §16a ods.10 vodného zákona. Rozdiel v nich je (veľmi zjednodušene povedané) v tom, že pri uplatnení výnimky je vplyv zámeru prijateľný a malý a súčasne projekt obsahuje dostatočné opatrenia na minimalizáciu škôd na vodách a pri neuplatnení je vplyv projektu relatívne veľký ale stále prijateľný za podmienok, ktoré dotknutý orgán uvedie v tomto záväznom stanovisku.

Záväzné stanovisko je formou rozhodnutia a preto sa aj na neho vzťahu požiadavka vecnej a právnej preskúmateľnosti (napr. rozsudok NS SR sp.zn. 3Sžp/3/2012 - https://www.judikaty.info/document/nssr/16215/).

5) Čo sa týka pripomienok ZDS, tie mal okresný úrad vyhodnotiť ako podľa §20a zákona EIA , tak aj podľa §47 ods.3 správneho poriadku. Rozhodnutie takéto vyhodnotenie reálne neobsahuje, obsahuje časť, ktorá sa tak len tvári. Niektorými pripomienkami sa úrad nezaoberal buď vôbec a odvolal sa na stanovisko navrhovateľa (napr. pripomienky č.15 až 20) a v niektorých len skopíroval tvrdenia navrhovateľa (napr. pripomienka č.5). Vlastné vecné a právne vyhodnotenie pripomienok úrad neuviedol k žiadnej pripomienke.
Takýmto spôsobom odôvodnenia úrad porušil §4 ods.2 správneho poriadku tým, že jedného účastníka považoval za relevantnejšieho ako druhého a na jedného navrhovateľa a jeho vyjadrenia nekriticky prihliadal a druhého nekriticky ignoroval. Dôsledkom porušenia zásady procesnej rovnosti účastníkov

konania však úrad rozhodol spôsobom, kedy oprávnené práva a záujmy ZDS ako reprezentanta verejnosti v plnej miere odmietol a žiadnym spôsobom ich právne nechránil a naopak záujmy navrhovateľa právne chránil až príliš.

ZDS dňa 28.12.2022 doručilo úradu vyjadrenie k podkladom rozhodnutia, ktoré úrad vecne nesprávne vyhodnotil ako *„identické s vyjadrením zo dňa 09.12.2022"*. Vyjadrenie k podkladom zo dňa 28.12.2022 nebolo ani jazykovo ale ani obsahovo žiadnym spôsobom identické s pôvodným odôvodneným stanoviskom zo dňa 09.12.2022, obe majú odlišnú rôznu procesno-právnu kvalifikáciu a obe majú odlišný vecný obsah. Stanovisko zo dňa 09.12.2022 bolo odôvodneným stanoviskom dotknutej verejnosti podľa §24 ods.3 písm.a zákona EIA, ktorým sa stalo účastníkom zisťovacieho konania a dostatočne jasne identifikovalo svoje záujmy v tomto konaní v súlade s jeho účelom podľa §2 zákona EIA. Vyjadrenie k podkladom zo dňa 28.12.2022 z procesného hľadiska všeobecného právneho predpisu správneho poriadku možno subsumovať pod vyjadrenie podľa §33 ods.2 správneho poriadku, z ktorého vyplývali námietky voči obsahu zámeru a procesu jeho vyhodnocovania. Z hmotného hľadiska ich je možné subsumovať pod súčasť konzultácie podľa §63 ods.2 písm.c zákona EIA. Vidíme tak, že pôvodné odôvodnené stanovisko a vyjadrenie k podkladom sa líšia nielen obsahom ale aj ich právnou podstatou.

Nesprávnou kvalifikáciou sa sledovalo porušenie §3 ods.2 správneho poriadku vo vzťahu k ZDS t.j. sa ním sledovalo to, aby si ZDS nemohlo účinne hájiť a chrániť environmentálne záujmy a práva.

Je zrejmé, že v danom prípade dochádza ku kolízii práva navrhovateľa na súkromné vlastníctvo a podnikanie s právami verejnosti na priaznivé životné prostredie a záujmom štátu na hospodárskom a sociálnom rozvoji. V právnom a demokratickom štáte sa takéto konflikty môžu diať len na základe práva a zákonov, čo v danom prípade nebolo splnené ani v zmysle slovenského práva a ani v zmysle práva Európskej únie.

Ústavná zásada vyvažovania ústavných práv a záujmov bola definovaná napr. v zmysle rozsudku NS SR č. 10Sžo/74/2016 (https://www.slov-lex.sk/vseobecne-sudy-sr/-/ecli/ECLI-SK-NSSR-2018-1014202133_1); podľa tohto rozsudku nemožno žiaden z ústavných princípom či práv preferovať ale rozhodnutiami správnych orgánov je potrebné ich vyvažovať.

Rozsudok veľkej komory Súdneho dvora z 15. januára 2013 Jozef Križan a i. proti Slovenskej inšpekcii životného prostredia vo veci Pezinská skládka č. C-416/10 (https://www.slov-lex.sk/sudny-dvor-eu/-/sdeu-ecli/ECLI-EU-C-2013-8), ktorý SD EÚ poskytol záväzný výklad, a to najmä čl. 4 ods.2 písm. k, čl.11, čl.168 ods.1 a čl.169 ods.1. Právnou vetou je *„Pri kolízii individuálneho ekonomického záujmu odvodeného od vlastníckeho práva (napr. stavebné právo) s právom verejnosti na priaznivé životné prostredie, tak prednosť má záujem a právo verejnosti na priaznivé životné prostredie. Druhoinštančné súdy musia a prvoinštančné súdy sa môžu obrátiť na Súdny dvor EÚ s prejudiciálnou otázkou, ak vyplýva z podstaty sporu a majú pochybnosť o aplikácii tohto pravidla v konkrétnom prípade."*

Správny orgán porušil oba princípy a nezákonným spôsobom preferoval hospodárske záujmy štátu ako aj ekonomické a vlastnícke záujmy navrhovateľa a nezákonným spôsobom porušil práva verejnosti na priaznivé životné prostredie a jeho právnu ochranu.

6) ZDS si však dovolí úvahu, ktorá by mohla naznačiť dôvody nekvalít vytýkaných týmto odvolaním predmetnému rozhodnutiu. Exminister hospodárstva Richard Sulík za stranu SaS (ktorá je všeobecne považovaná za stranu podnikateľov) si vo volebnom programe stanovil cieľ „skončiť s výpaľníkmi v procesoch EIA". V tomto duchu začal nenávistnú diskreditačnú antikampaň voči ZDS a jeho predsedovi založenej na účelovom trestnom oznámení a požadovaní, aby sa na „nezmyselné požiadavky tohto výpalníka" v rozhodovaní neprihliadalo a aby úrady rozhodovali rýchlo. Vyšetrovateľ však toto trestné oznámenie uznesením č.ORP-321/1-VYS-B1-2021 definitívne odmietol ako úplne neopodstatnené s tým, že sa nenašiel ani jeden dôkaz svedčiaci v neprospech ZDS a čo i len náznakom potvrdzujúcim domnienky exministra hospodárstva. V trestnom oznámení exminister hospodárstva uviedol, že jeho účelom bolo nielen vyvolať trestné konanie voči ZDS za jeho činnosť v procesoch EIA (čo je porušenie čl.3 ods.8 Aarhuského dohovoru) ale spôsobiť, aby sa ani iné spolky do pripomienkovania EIA nezapájali – teda bolo to súčasne nebezpečné vyhráženie sa verejnosti ako takej. Súčasne však v tomto trestnom oznámení uviedol, že má byť základom legislatívnej iniciatívy, ktorá má obmedziť účasť verejnosti v procesoch EIA a má umožniť úradom ignorovať „zjavne nezmyselné požiadavky tohto výpalníka".

Táto praktika je predmetom skúmania Európskej komisie v konaní sp.zn. CHAP(2022)00380, kde sme ju podrobne popísali.

Súčasne však okresné úrady zrušili všetky rozhodnutia voči všetkým svedkom Richarda Sulíka s tým, že naše odvolania boli opodstatnené a vydané rozhodnutia nezákonné. To značí, že na exministra hospodárstva sa obracali výlučne tie firmy, ktoré nedodržiavali zákon a mali problémy dodržať environmentálne požiadavky osobitných zákonov a ich poctivé skúmanie mohlo tieto nedostatky odhaliť. Richard Sulík tak začal ipso facto pôsobiť ako „vybavovač" – pomáhal politicky presadiť projekty, ktoré by za štandardného procesu prejsť nemohli.

Podobne aj prezidentka vetovala novelu zákona EIA, ktorá mala umožniť neprihliadať na pripomienky verejnosti , ktoré sa zjavne netýkajú daného projektu (https://www.prezident.sk/upload-files/24043.docx) ako rozporné s medzinárodnými právom a ohrozujúcim základné práva občanov na životné prostredie a spravodlivosť.

Vo svojom vyjadrení k podkladom rozhodnutia sme uviedli podobnú úvahu, ktorou sa úrad nezaoberal, v odôvodnení rozhodnutia ju neuviedol ani sa s ňou žiadnym spôsobom nevysporiadal.

Región Hornej Nitry je predmetom významného záujmu MH SR pri projektoch spravodlivej transformácie regiónov a okresný úrad rozhodoval o viacerých projektoch, ktoré boli podkladmi pre projekty realizované v rámci tohto projektu. Je všeobecne známe, že MH SR aj celá vláda vykonávala opatrenia, ktorými by realizovala projekty v rámci tohto projektu a nedá sa teda vylúčiť ani pôsobenie MH SR na tunajší úrad v tomto smere, najmä keď Richard Sulík sa v minulosti takýmito aktivitami mediálne dokonca chválil.

V tejto súvislosti je však potrebné zdôrazniť, že navrhovateľ zaujal „nepriateľský" postoj voči verejnosti a „klientelistický" postoj k úradu. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v tomto vyjadrení je však možné, že tým sledoval nelegitímny šikanózny cieľ a to je spôsobiť ujmu na procesných a vecných právach ZDS a súčasne zneužívčný cieľ a tým je neprimerane dosahovať svoje vlastné ciele a záujmy. V tejto súvislosti však je nutné upozorniť na zásadu *„Ex turpi causa non oritur actio"*, teda je to princíp zákazu zneužívania práva tým, že z nečestného dôvodu neplynie žaloba. Analogycky sa dá táto zásada aplikovať aj v správnom konaní, že nečestné vyjadrenie účastníka konania nemožno brať ako základ rozhodnutia. Avšak presne to sa stalo, keď úrad založil svoje rozhodnutie o pripomienkach ZDS práve na nečestných vyjadreniach navrhovateľa. Prednosta okresného úradu je priamo menovaný vládou, takže priamo je ňou aj kontrolovaný a jeho prostredníctvom aj výkon verejnej moci ostatnými pracovníkmi okresných úradov. Zadanie člena vlády teda úradníci môžu chápať ako pracovný príkaz či úlohu.

Aj táto úvaha bola súčasťou vyjadrenia ZDS k podkladom rozhodnutia podľa §33 ods.2 správneho poriadku a úrad ju vo svojom rozhodnutí úplne odignoroval. Máme za to, že úrad rozhodoval v intenciách naratívu exministra hospodárstva spôsobom, aby chránil záujmy navrhovateľa, poškodil ZDS ako reprezentanta verejnosti a tak splnil politické zadanie, ktoré sa od neho očakávalo.

Jedným z imanentných predpokladov činnosti správneho orgánu je danosť atribútu preskúmateľnosti správneho aktu orgánu verejnej správy, a to z hľadiska požiadavky zrozumiteľnosti správneho aktu (jazykovej aj logickej) a požiadavky na určitú kvalitu i kvantitu dôvodov v ňom obsiahnutých. Je potrebné mať na pamäti, že odôvodnenie rozhodnutia plní niekoľko funkcií, predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Tým sa napĺňa jedno zo základných pravidiel konania – posilňovať dôveru občanov v správnosť rozhodovania, aby prijaté rozhodnutia fyzické a právnické osoby viedli k dobrovoľnému plneniu povinností. Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie prípadne preskúmavať. Presvedčivé odôvodnenie tak môže zamedziť zbytočnému uplatňovaniu opravných prostriedkov. Ak atribút preskúmateľnosti odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu nenapĺňa, potom správny súd nemôže správny akt preskúmať, nemôže si správny súd na závere správneho orgánu vybudovať svoje úvahy o veci a ani účastníci proti nemu nemôžu náležite formulovať žalobné námietky. Preskúmateľnosť správneho aktu orgánu verejnej správy je predpokladom predovšetkým pre to, aby sa účastník mohol domáhať svojich práv na správnom súde; ak taký predpoklad nie je naplnený, nemôže práve z tohto dôvodu správny akt obstáť.

ZDS si uplatňuje stanoviská a pripomienky, ktoré sú relevantné (t. j. týkajúca sa veci) a zároveň konkrétne (t. j. formulovaná dostatočne jasným spôsobom) pričom je zrejmé, že smerujú k naplneniu účelu zisťovacieho konania podľa §2 zákona EIA. Máme preto aj za to, že sú opodstatnené. V danom prípade bolo vyjadrenie ZDS veľmi odborné a kvalifikované.

Za relevantnú možno podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu (napr. vo veciach Hiro Balani v. Španielsko, § 28; Bochan v. Ukrajina, § 84; Krasulya v. Rusko, § 52) považovať taký argument, ktorý ak by bol vyhodnotený ako „opodstatnený" (vecne správny), mal by vplyv na výsledok rozhodnutia vo veci. Z námietkami takéhoto charakteru, ako je zrejmé z ustálenej judikatúry Európskeho súdu a Ústavného súdu SR, je povinný sa orgán verejnej správy (ako aj súd) vecne vysporiadať. Na tomto mieste správny súd zdôrazňuje, že to, že je námietka relevantná a konkrétna, ešte nesvedčí aj o „opodstatnenosti" (well-founded), resp. vecnej správnosti argumentu. Posúdenie „opodstatnenosti" inak relevantného a inak relevantnej a konkrétnej námietky musí však byť predmetom úvah orgánu verejnej správy.

Rozhodnutie nie je odôvodnené v zmysle §47 ods.3 správneho poriadku (https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1967/71/20180901.html#paragraf-47.odsek-3), podľa ktorého *„V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia."*

Len rozhodnutie, ktoré má všetky uvedené náležitosti je možné súdne preskúmať, tieto náležitosti teda sú:

a) Zoznam podkladov rozhodnutia, na základe ktorých správny orgán rozhodol. V kontexte zisťovacieho konania sú to najmä zámer a stanoviská dotknutých orgánov, dotknutých obcí, stanoviská verejnosti a doplňujúca informácia. Dôvod uvedenia je skontrolovať či úrad konal v súlade so zásadou materiálnej pravdy a teda v zmysle §32 ods.1 správneho poriadku si zabezpečil všetky dôkazy a dôkazné prostriedky, ktoré pri rozhodovaní použil.
b) Voľná úvaha podľa §33 ods.4 správneho poriadku, ktorou správny orgán vysvetlí akým spôsobom vyhodnotil zabezpečené dôkazy v kontexte predmetného rozhodnutiu. V prípade rozhodnutia EIA to znamená uviesť súvis medzi vecným vyhodnotením konkrétneho vplyvu na životné prostredie a spôsobom ako sa v kontexte konkrétneho kritéria podľa prílohy č.10 v zmysle osobitného zákona, ktorým sa daná oblasť materiálne upravuje a výrokom rozhodnutia.
c) Kauzálny nexus právneho vyhodnotenia, t.j. sled logických úvah, ktorými úrad uvedie akým spôsobom zo znenia právnych predpisov odvodil konkrétne znenie výroku rozhodnutia.
d) Vyhodnotenie pripomienok účastníkov konania, ktoré je taktiež potrebné vyhodnotiť s ohľadom na znenie osobitnej právnej normy §20a zákona EIA.

Napadnuté rozhodnutie neobsahovalo kauzálny nexus právneho vyhodnotenia rozhodnutia a neobsahovalo vyhodnotenie pripomienok a návrhov dotknutých organizácií podľa §20a zákona EIA.

Uvedené je zásadný nedostatok rozhodnutia EIA, ktorý popiera účel a zmysel rozhodnutia podľa §2 zákona EIA a tým je účinná ochrana životného prostredia dôsledným posúdením vecnej a právnej roviny environmentálnych vplyvov a súbežne uložením primerných ale efektívnych zmierňujúcich opatrení pričom je presvedčivo a zrozumiteľne zdôvodnené. Keďže rozhodnutie nemá tieto atribúty, je nutné ho vyhodnotiť ako arbitrárne a svojvoľné.

Vo výsledku je napadnuté len formalistickým dokumentom, ktorým sa ipso facto umožňuje získať povolenie na realizáciu navrhovanej činnosti ale bez toho, aby bola predmetom účinného posudzovania vplyvov na životné prostredie ako spôsobu zabezpečenia vysokej ochrany životného prostredia.

Podľa §59 ods.1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa §59 ods.3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zisťovacie konanie. Toto odvolanie má podľa §55 ods.1 Správneho poriadku odkladný účinok.

♥Toto vyjadrenie a spôsob ako ho úrad zohľadnil žiadame uviesť v rozhodnutí. ♠ S podkladmi rozhodnutia žiadame byť oboznámení pred samotným vydaním rozhodnutia a následne sa k nim podľa §33 ods.2 Správneho poriadku

vyjadríme. ♦ Rozhodnutie ako aj ostatné písomnosti žiadame doručovať v zmysle §25a Správneho poriadku do elektronickej schránky nášho združenia na ústrednom portáli verejnej správy *slovensko.sk*; listiny v papierovej forme nezasielať. ♣ Toto podanie písomne potvrdíme podľa §19 ods.1 Správneho poriadku cestou elektronickej podateľne na ústrednom portáli verejnej správy *slovensko.sk*.
★ **Zásady Integrity konania ZDS:** https://enviroportal.org/portfolio-items/zasady-integrity-konania-zds/
★ **Environmentálne princípy činnosti ZDS:** https://enviroportal.org/portfolio-items/environmentalne-principy-cinnosti-zds/

ZDS je inštitúciou, ktorá zasvätila svoju činnosť dôslednej ochrane životného prostredia a jeho neustáleho zlepšovania. Snaží sa o faktické zlepšovanie životného prostredia komunikáciou a osvetou medzi všetkými, kto do neho zasahuje ale zasadzuje sa aj o právnu ochranu životného prostredia účasťou v povoľovacích konaniach (https://opac.crzp.sk/?fn=detailBiblioForm&sid=FD287398550734C849BF16BBBA89), kde je neštátnym kontrolórom vecnej a právnej správnosti rozhodnutí úradov t.j. aby úrady rozhodovali tak, že ďalší socio-ekonomický rozvoj je v symbióze s rozvojom a ochranou životného prostredia, čím sa snaží o Zelenú transformáciu Slovenska ako súčasti európskej Zelenej transformácie (https://ec.europa.eu/reform-support/what-we-do/green-transition_sk).

Informácia: Dávame do pozornosti blog predsedu ZDS https://dennikn.sk/autor/marcelslavik/?ref=in, v ktorom sa vyjadruje k aktuálnym spoločenským otázkam a činnosti ZDS.

S pozdravom,
--

Združenie domových samospráv
Marcel Slávik, predseda
sídlo: Rovniankova 14 | P.O.BOX 218 | 851 02 Bratislava
office: Námestie SNP 13/B | 841 01 Bratislava
+421 907 901 676
www.samospravydomov.org
www.climaterealityproject.com

From: enotify@slovensko.sk enotify@slovensko.sk
Sent: Wednesday, January 25, 2023 11:16 AM
To: Undisclosed recipients:
Subject: Rozhodnutie zo zisťovacieho konania

Dobrý deň,

Okresný úrad Prievidza, odbor starostlivosti o životné prostredie ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 1 ods. 1 písm. c) a § 5 ods. 1 zákona NR SR č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podľa § 3 písm. k), § 53 ods. 1 písm. c) a § 56 písm. b) zákona NR SR č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, po ukončení zisťovacieho konania podľa § 29 zákona NR SR č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov o posudzovaní zmeny navrhovanej činnosti Výrobná hala D – Scheuch Prievidza, ktorej navrhovateľom je spoločnosť Scheuch, s.r.o., Teplárenská 1, 971 01 Prievidza, IČO 36 337 277 v zastúpení spoločnosťou INECO, s.r.o., Mladých budovateľov 2, 974 11 Banská Bystrica, IČO 36 738 379 na základe vykonaného správneho konania podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov takto

r o z h o d o l :

Zmena navrhovanej činnosti Výrobná hala D – Scheuch Prievidza, uvedená v predloženom oznámení o zmene navrhovanej činnosti (spracovateľ INECO, s.r.o., Mladých budovateľov 2, 974 11 Banská Bystrica, október 2022), ktorej navrhovateľom je spoločnosť Scheuch, s.r.o., Teplárenská 1, 971 01 Prievidza, IČO 36 337 277 v zastúpení spoločnosťou INECO, s.r.o., Mladých budovateľov 2, 974 11 Banská Bystrica, IČO 36 738 379

sa nebude posudzovať